

POZNAŃSKA AKADEMIA MEDYCZNA NAUK STOSOWANYCH
IM. KSIECIA MIESZKA I W POZNANIU

WYDZIAŁ LEKARSKI KIERUNEK LEKARSKI
JEDNOLITE STUDIA MAGISTERSKIE
PROFIL OGÓLNOAKADEMICKI

SZCZEGÓŁOWY PROGRAM ZAJĘĆ

Informacje ogólne

Nazwa zajęć: KONTAKT TERAPEUTYCZNY Z PACJENTEM									
1. Kod zajęć: L_II-3_86B			2. Liczba punktów ECTS: 2						
3. Kierunek:	Lekarski	6. Liczba godzin:	ogółem	wyklady	e-learning	ćwiczenia	konwersatoria	Praktyczne nauczanie kliniczne	Praktyki zawodowe
4. Rok studiów	II	7. Zajęcia stacjonarne:	30				30		
5. Semestr:	III	8. Poziom studiów:	JEDNOLITE MAGISTERSKIE						
Koordynator przedmiotu i osoby prowadzące zajęcia: dr Grzegorz Bręczewski									
9. Forma zaliczenia:	Zaliczenie z oceną	10. Język wykładowy:	polski						

Informacje szczegółowe

1. Cele kształcenia 5 – 10 (intencje wykładowcy):	
C1.	Opanowanie podstawowych pojęć z obszaru „kontaktu terapeutycznego”
C2.	Zapoznanie z podstawowymi umiejętnościami rozpoznawania stanu psychicznego pacjenta oraz jego uwzględnienia w postępowaniu lekarskim.
C3.	Zapoznanie z psychologicznymi podstawami prawidłowego przebiegu relacji lekarz-pacjent w tym prawidłowej komunikacji o charakterze terapeutycznym z pacjentem
C4.	Zapoznanie z podstawowymi umiejętnościami terapeutycznymi oraz kierowania interakcją o charakterze interwencyjnym z pacjentem
C5.	Przedstawienie kluczowych zagadnień interdyscyplinarnych z zakresu optymalizacji kontaktu terapeutycznego z pacjentem

2. Wymagania wstępne:

Umiejętność aktywnego słuchania i samodzielnego zgłębiania wiedzy

3. Efekty uczenia się wybrane dla zajęć:

W zakresie wiedzy				
Symbol efektu uczenia się	Symbol przedmiotowego efektu kształcenia	Opis zmodyfikowanego dla zajęć założonego efektu uczenia się (Po zakończeniu zajęć dla potwierdzenia osiągnięcia efektów uczenia się słuchacz:)	Sposób weryfikacji efektu	Symbol postawionego celu/ów
D.W4.	L_86B-II_D.W4.	Zna i rozumie pojęcie stresu, w tym eustresu i dystresu, oraz wpływ stresu na etiopatogenezę i przebieg chorób somatycznych i zaburzeń psychicznych oraz mechanizmy radzenia sobie ze stresem	<u>Metody podsumowujące.:</u> Zaliczenie w formie pisemnej	C1, C2, C3
D.W6.	L_86B-II_D.W6.	Zna i rozumie pojęcie empatii oraz zwroty i zachowania służące jej wyrażaniu;		C1, C2, C3
D.W7.	L_86B-II_D.W7.	Zna i rozumie specyfikę i rolę komunikacji werbalnej (świadome konstruowanie komunikatów) i niewerbalnej (np. mimika, gesty, zarządzanie ciszą i przestrzenią);		C1, C2, C3, C4
W zakresie umiejętności				
Symbol efektu uczenia się	Symbol przedmiotowego efektu kształcenia	Opis zmodyfikowanego dla zajęć założonego efektu uczenia się	Sposób weryfikacji efektu	Symbol postawionego celu/ów
D.U1.	L_86B-II_D.U1.	Potrafi przestrzegać wzorców etycznych w działaniach zawodowych, w tym zaplanować i	<u>Metody podsumowujące.:</u> Zaliczenie w formie pisemnej	C2, C3, C4

		przeprowadzić proces terapeutyczny zgodnie z wartościami etycznymi oraz ideą humanizmu w medycynie;	<u>Metody formujące, np.</u> - obserwacja pracy studenta - ocena aktywności w czasie zajęć - ocena przygotowania do zajęć - dyskusja w czasie zajęć	
D.U7.	L_86B-II_D.U7.	Potrafi rozwijać i udoskonalać samoświadomość, zdolność do samorefleksji i dbałość o siebie oraz zastanawiać się z innymi osobami nad własnym sposobem komunikowania się i zachowywania;		C2, C3, C4
D.U8.	L_86B-II_D.U8.	Potrafi rozpoznawać własne emocje i kierować nimi w relacjach z innymi osobami w celu efektywnego wykonywania pracy mimo własnych reakcji emocjonalnych;		C3, C4, C5
D.U9.	L_86B-II_D.U9.	Potrafi opisywać i krytycznie oceniać własne zachowanie oraz sposób komunikowania się, uwzględniając możliwość alternatywnego zachowania;		
D.U10.	L_86B-II_D.U10.	Potrafi stosować adekwatnie do sytuacji pytania otwarte, zamknięte, parafrazę, klaryfikację, podsumowania wewnętrzne i końcowe, sygnalizowanie, aktywne słuchanie (np. wychwytywanie i rozpoznawanie sygnałów wysyłanych przez rozmówcę, techniki werbalne i niewerbalne) i facylitację (zachęcanie rozmówcy do wypowiedzi);		C2, C3, C4
D.U12.	L_86B-II_D.U12.	Potrafi rozpoznawać i analizować sytuacje trudne i wyzwania związane z komunikowaniem się, w tym płacz, silne emocje, lęk, przerywanie wypowiedzi, kwestie kłopotliwe i drażliwe, milczenie, wycofanie, zachowania agresywne i roszczeniowe,		C2, C3, C4, C5

		oraz radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny;		
D.U13.	L_86B-II_D.U13.	Potrafi nawiązać z pacjentem i osobą towarzyszącą pacjentowi kontakt służący budowaniu właściwej relacji;		C2, C3, C4, C5
D.U14.	L_86B-II_D.U14.	Potrafi spojrzeć na sytuację z perspektywy pacjenta, budując odpowiedni kontekst rozmowy i używając metody elicytacji, a następnie uwzględnić ją w budowaniu komunikatów werbalnych.		C2, C3, C4, C5

W zakresie kompetencji społecznych

Symbol efektu uczenia się	Symbol przedmiotowego efektu kształcenia	Opis zmodyfikowanego dla zajęć założonego efektu uczenia się	Sposób weryfikacji efektu	Symbol postawionego celu/ów
K.1.	L_86B-II_K.1.	Jest gotów do nawiązania i utrzymania głębokiego i pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych	<u>Metody formujące,</u> <u>np.</u> - obserwacja pracy studenta - ocena aktywności w czasie zajęć - dyskusja w czasie zajęć	C2, C3, C4
K.5.	L_86B-II_K.5.	Jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych		C2, C4, C5
K.6.	L_86B-II_K.6.	Jest gotów do propagowania zachowań prozdrowotnych		C2, C4, C5

4. Treści programowe:

Symbol treści programowych	Treści programowe	Odniesienie do efektów uczenia się
KONWERSATORIA		
T1	Podstawowe pojęcia psychologii klinicznej. Podstawowe pojęcia w obszarze kontaktu terapeutycznego.	
T2	Podstawowe założenia dobrej obserwacji. Wskaźniki obserwacyjne	
T3	Podstawy spostrzegania społecznego	
T4	Warunki dobrej rozmowy	

T5	Podstawowe aspekty słuchania. Style słuchania i odpowiadania.	D.W4., D.W6., D.W7., D.U1., D.U7., D.U8., D.U9., D.U10., D.U12., D.U13., D.U14., K.1., K.5., K.6.
T6	Podstawy komunikacji w kontakcie terapeutycznym. Wybrane techniki prowadzenia rozmowy.	
T7	Podmiotowe i sytuacyjne uwarunkowania uruchamiania interwencji psychologicznej	
T8	Wybrane aspekty psychologii osobowości. Podstawowe zaburzenia osobowości.	
T9	Wybrane aspekty psychoterapii. Rodzaje zmian w psychoterapii	
T10	Kryteria normalności w diagnozie klinicznej	
T11	Wybrane aspekty kontaktu terapeutycznego w ujęciu psychodynamicznym	
T12	Wybrane aspekty kontaktu terapeutycznego w ujęciu behawiorystycznym	
T13	Wybrane aspekty kontaktu terapeutycznego w ujęciu humanistycznym	
T14	Wybrane aspekty kontaktu terapeutycznego w ujęciu poznawczym	
T15	Wybrane aspekty kontaktu terapeutycznego w ujęciu systemowym	

5. Warunki zaliczenia:

(typ oceniania D – F – P)/metody oceniania/ kryteria oceny:

D – Diagnostyczny – odpowiedzi ustne (pozytywne oceny)

F – Formułujące – obserwacja wykonywanych zadań, interpretacja wyników zadaniowych, obecność na zajęciach (pozytywne oceny)

P – ocena podsumowująca: kolokwium pisemne

Metoda oceniania:

Kolokwium pisemne – zaliczenie końcowe składające się z części testowej (A) zawierającej 12 pytań zamkniętych jednokrotnego wyboru oraz części opisowej (B) zawierającej zadania o charakterze zdań wymagających dokończenia lub uzupełnienia (10 zdań) albo 2 pytań otwartych, obejmujące godziny zgodne z programem nauczania. Do zaliczenia końcowego dopuszcza się osoby, które uczestniczyły w zajęciach zgodnie z regulaminem uczelni i przedmiotu oraz mają oceny pozytywne z aktywności na zajęciach.

Kryteria oceny: zsumowane punkty z obu części zaliczenia

5 (bardzo dobry) - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje (100 – 96%);

4,5 (dobry plus) - bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje (95 – 86%);

4 (dobry) - dobra wiedza, umiejętności, kompetencje (85 – 76%);

3,5 (dostateczny plus) - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale z istotnymi niedociągnięciami (75 – 66%);

3 (dostateczny) - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami (65 – 60%);

2 (niedostateczny) - niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje (59 – 0%).

6. Metody prowadzenia zajęć:

- Prezentacja multimedialna z filmami
- Ćwiczenia praktyczne indywidualne
- Wykonywanie kwestionariuszy
- Rozmowa dydaktyczna
- Dyskusja problemowa
- Praca w parach lub w grupie

7. Literatura (podajemy wyłącznie pozycje do przeczytania przez słuchaczy a nie wykorzystywane przez wykładowcę)

Literatura obowiązkowa:	Literatura zalecana:
Silverman J., Kurtz S., Draper J. <i>Umiejętności komunikowania się z pacjentem</i> . Medycyna Praktyczna, Kraków 2018.	Goban-Klas, T. (red.) <i>Komunikowanie w ochronie zdrowia – interpersonalne, organizacyjne i medialne</i> . Warszawa: Wolters Kluwer, Warszawa 2014.
Bręczewski G., <i>Niepelnosprawność i zachowania pomocowe w procesie rehabilitacji. Analiza jakości pomocy udzielanej osobom niepełnosprawnym</i> . Difin, Warszawa 2018.	Heszen-Celińska I., Sęk H. <i>Psychologia zdrowia</i> . Warszawa: Wyd. Naukowe PWN, 2020.
Cierpiałkowska L., Sęk H. (red.) <i>Psychologia kliniczna</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2016.	Nowina Konopka M., Feleszko W., Małecki Ł. <i>Komunikacja medyczna dla studentów i lekarzy</i> . Medycyna Praktyczna, Kraków 2018.
McKay M., Davis M., <i>Sztuka skutecznego porozumiewania się</i> . GWP, Gdańsk 2005.	Ostrowska A., <i>Socjologia medycyny</i> , Wydawnictwo Instytutu Filozofii i Socjologii PAN, Warszawa 2009.

**8. Kalkulacja ECTS – proponowana:
(na podstawie poniższego przykładu)**

Forma aktywności/obciążenie studenta	Godziny na realizację
Godziny zajęć (wg harmonogramu realizacji programu studiów) z wykładowcą	30
Praca własna studenta	30
SUMA GODZIN	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA ZAJĘĆ	2

Niniejszy dokument jest własnością PAMNS im. Księcia Mieszka I i nie może być kopiowany, przetwarzany, publikowany, przegrywany, przesyłany pocztą, przekazywany,

rozpowszechniany lub dystrybuowany w inny sposób. Dokument podlega ochronie wynikającej z ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawie z dnia z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).